

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [de](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων**Γερμανία****1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»;**

Επίδοση ή κοινοποίηση είναι η γνωστοποίηση εγγράφων δηλώσεων και αποφάσεων που διενεργείται με συγκεκριμένο νόμιμο τύπο και βεβαιώνεται με επίσημο έγγραφο. Γνωστοποίηση είναι η παροχή της δυνατότητας στο πρόσωπο προς το οποίο γνωστοποιείται το εκάστοτε έγγραφο να λάβει γνώση του περιεχομένου του.

Σκοπός της επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατοχύρωση του δικαιώματος ακρόασης και της δίκαιης δίκης. Με την επίδοση ή κοινοποίηση διασφαλίζεται ότι ο αποδέκτης λαμβάνει γνώση της εκάστοτε διαδικαστικής πράξης ή, τουλάχιστον, ότι έχει τη δυνατότητα να λάβει ανεμπόδιστα γνώση της πράξης αυτής. Κατά συνέπεια, σκοπός κάθε επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η γνωστοποίηση του περιεχομένου της εκάστοτε πράξης. Η απόκτηση πραγματικής γνώσης σχετικά με το περιεχόμενο της εκάστοτε πράξης εξαρτάται από τον αποδέκτη.

Με την επίδοση ή κοινοποίηση εξασφαλίζεται, επιπλέον, η δυνατότητα του επιδόοντος ή κοινοποιούντος να αποδείξει τον χρόνο και τον τρόπο παράδοσης του εκάστοτε εγγράφου στον αποδέκτη. Τούτο επιβάλλεται από την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

2 Ποια έγγραφα πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επισήμως;

Ο νόμος δεν προβλέπει με τρόπο εξαντλητικό ποια επιμέρους έγγραφα χρήζουν νόμιμης επίδοσης ή κοινοποίησης.

Αυτεπαγγέλτως επιδίδεται ή κοινοποιείται κάθε έγγραφο του οποίου η επίδοση ή κοινοποίηση προβλέπεται από τον νόμο ή διατάσσεται από το δικαστήριο [άρθρο 166 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung - ZPO)].

Η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται με πρωτοβουλία των διαδίκων όταν προβλέπεται από τον νόμο, όπως στην περίπτωση της συντηρητικής κατάσχεσης, των προσωρινών μέτρων σε σχέση με μη περιουσιακές αξιώσεις και της διαταγής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου και απόδοσης (άρθρο 191 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση απαιτείται οσάκις συντρέχει λόγος σκοπιμότητας και οσάκις το επιβάλλει η αρχή της ασφάλειας δικαίου, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση που απαιτείται γνωστοποίηση για τη θεμελίωση δικαιώματος ή την έναρξη προθεσμίας. Για παράδειγμα, ο νόμος απαιτεί την επίδοση ή κοινοποίηση δικογράφων και δικαστικών αποφάσεων και πράξεων που προσβάλλονται με άμεση προσφυγή.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση ενός εγγράφου;

Πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της αυτεπάγγελτης επίδοσης ή κοινοποίησης και της επίδοσης ή κοινοποίησης που γίνεται με πρωτοβουλία των διαδίκων. Αρμόδια για τη διενέργεια της αυτεπάγγελτης επίδοσης ή κοινοποίησης είναι καταρχήν η γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία (άρθρο 168 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Ο τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης καθορίζεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου στο πλαίσιο άσκησης της συναφούς διακριτικής της ευχέρειας.

Στο πλαίσιο αυτό, η γραμματεία του δικαστηρίου μπορεί να επιλέξει κάποια από τις ακόλουθες λύσεις:

Για παράδειγμα, μπορεί να επιδώσει ή κοινοποιήσει το έγγραφο σε δικηγόρο έναντι απόδειξης παραλαβής (άρθρο 174 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Μπορεί να επιδώσει ή κοινοποιήσει το έγγραφο απευθείας στον αποδέκτη ή τον νόμιμο εκπρόσωπο αυτού με παράδοση του εγγράφου στο κατάστημά της (άρθρο 173 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Μπορεί να πραγματοποιήσει την επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς. Ως «ταχυδρομείο» χαρακτηρίζονται στη Γερμανία όλες οι επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν άδεια της αρμόδιας ομοσπονδιακής ρυθμιστικής αρχής (Bundesnetzagentur) για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών. Ειδική υποκατηγορία της ταχυδρομικής επίδοσης ή κοινοποίησης αποτελεί η επίδοση ή κοινοποίηση με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής (άρθρο 175 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Επίσης η γραμματεία του δικαστηρίου μπορεί να αναθέσει την επίδοση ή κοινοποίηση σε δικαστικό υπάλληλο.

Σε ορισμένες περιπτώσεις ο νόμος προβλέπει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση διατάσσεται από τον δικαστή. Μεταξύ αυτών των περιπτώσεων περιλαμβάνονται η επίδοση ή κοινοποίηση στην αλλοδαπή (άρθρα 183, 184 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) και η δημόσια επίδοση ή κοινοποίηση (άρθρα 186, 187 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Όταν η επίδοση γίνεται με πρωτοβουλία των διαδίκων, την εκτελεί, κατά κανόνα, δικαστικός επιμελητής. Αυτός λαμβάνει τη σχετική εντολή είτε απευθείας από τον διάδικο είτε μέσω της γραμματείας του δικαστηρίου (άρθρο 192 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί ακολούθως να πραγματοποιήσει την επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς (άρθρο 194 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

4 Έρευνες σχετικά με τη διεύθυνση

4.1 Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προσπαθεί η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος, με δική της πρωτοβουλία, να διαπιστώσει το πού βρίσκεται ο παραλήπτης των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, εάν ο παραλήπτης δεν διαμένει πλέον στη διεύθυνση που είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή;

Στην περίπτωση που ο αποδέκτης της επιδιδόμενης ή κοινοποιούμενης πράξης δεν κατοικεί στη διεύθυνση που αναγράφεται στην παραγγελία επίδοσης ή κοινοποίησης, η επιληφθείσα γερμανική υπηρεσία παραλαβής προσπαθεί κατά κανόνα να εντοπίσει την τρέχουσα διεύθυνσή του. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην περίπτωση που ο παραλήπτης έχει μετακομίσει, αλλά και όταν η διεύθυνση που αναγράφεται στην παραγγελία επίδοσης ή κοινοποίησης είναι λανθασμένη ή ελλιπής. Πρόκειται ωστόσο για μία παροχή την οποία η υπηρεσία παραλαβής προσφέρει εθελοντικώς και χωρίς να υπέχει σχετική υποχρέωση.

4.2 Οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές ή/και οι διάδικοι έχουν πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των τελών, εάν προβλέπονται, που πρέπει να καταβάλλονται;

Κατά το άρθρο 44 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας (Bundesmeldegesetz - BMG), οι δημόσιες αρχές και οι ιδιώτες της αλλοδαπής μπορούν να λαμβάνουν από τις γερμανικές αρχές υποβολής στοιχείων τη λεγόμενη απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού χωρίς να επικαλούνται ιδιαίτερο λόγο.

Η απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού περιλαμβάνει:

- το επίθετο,
- το όνομα,
- τον ακαδημαϊκό τίτλο,
- τις τρέχουσες διευθύνσεις και
- αν το αναζητούμενο πρόσωπο έχει αποβιώσει, το γεγονός αυτό.

Η σχετική αίτηση πρέπει να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή υποβολής στοιχείων. Κατά κανόνα, πρόκειται για την υπηρεσία δημοτολογίου του δήμου ή της κοινότητας στην οποία εικάζεται ότι βρίσκεται η κατοικία του εκάστοτε προσώπου.

Για την ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού καταβάλλονται τέλη. Το ύψος των τελών διαφέρει από κρατίδιο σε κρατίδιο.

Προϋπόθεση για την παροχή ενημέρωσης από το μητρώο πληθυσμού είναι η δυνατότητα πλήρους ταυτοποίησης του αναζητούμενου προσώπου με βάση τα γνωστοποιηθέντα στοιχεία. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι δυνατή η διαβίβαση «λίστας αποτελεσμάτων».

Επίσης, απαγορεύεται η ενημέρωση με βάση τα στοιχεία του μητρώου πληθυσμού εάν έχει απαγορευτεί η γνωστοποίηση πληροφοριών για το συγκεκριμένο πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 41 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας ή η ενημέρωση ενδέχεται να θίγει άλλα προστατευόμενα δικαιώματα του προσώπου αυτού (άρθρο 8 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας).

4.3 Με ποιον τρόπο οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους χειρίζονται παραγγελία που έχει διαβιβαστεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία αποσκοπεί στην ανακάλυψη της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου;

Στη Γερμανία η διερεύνηση μιας διεύθυνσης δεν αποτελεί κατά κανόνα καθήκον του δικαστηρίου.

Εξάλλου, δεν υφίσταται ανάγκη για την υποβολή σχετικού αιτήματος με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1206/2001, καθόσον τόσο οι δημόσιες υπηρεσίες όσο και οι ιδιώτες της αλλοδαπής έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν απευθείας τη λεγόμενη απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού.

5 Ποια είναι η κανονική μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου στην πράξη; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρεται κατωτέρω στο σημείο 6);

Στην πράξη, η συνηθέστερη μορφή επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η επίδοση ή κοινοποίηση που πραγματοποιείται αυτεπαγγέλτως μέσω ταχυδρομείου. Για τον σκοπό αυτό, ο γραμματέας του δικαστηρίου δίνει στο ταχυδρομείο εντολή επίδοσης ή κοινοποίησης παραδίδοντας συγχρόνως το προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφο σε σφραγισμένο φάκελο, καθώς και το έντυπο βεβαίωσης επίδοσης (άρθρο 176 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στη συνέχεια, ο υπάλληλος του ταχυδρομείου εκτελεί την επίδοση ή κοινοποίηση. Το έγγραφο πρέπει να επιδίδεται ή κοινοποιείται πρωτίστως απευθείας στον αποδέκτη του, ήτοι να του παραδίδεται προσωπικώς. Η παράδοση μπορεί να γίνει οπουδήποτε, δηλαδή δεν είναι αναγκαίο να γίνει σε συγκεκριμένο τόπο (άρθρο 177 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Αποδέκτες κατά την ανωτέρω έννοια είναι το πρόσωπο για το οποίο προορίζεται το έγγραφο και ο νόμιμος (άρθρο 170 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του (άρθρο 171 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Ο υπάλληλος του ταχυδρομείου συμπληρώνει το έντυπο της βεβαίωσης επίδοσης κατά τη διενέργεια της επίδοσης και το επιστρέφει αμελλητί στη γραμματεία του δικαστηρίου προς απόδειξη της διενέργειας της επίδοσης.

Αν ο διάδικος εκπροσωπείται από δικηγόρο, η επίδοση γίνεται συνήθως στον δικηγόρο με απόδειξη παραλαβής (άρθρα 171, 174 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Μετά την παραλαβή του εγγράφου, ο δικηγόρος επιστρέφει στον δικαστήριον την υπογεγραμμένη από τον ίδιο απόδειξη παραλαβής.

Εάν αμφότεροι οι διάδικοι εκπροσωπούνται από δικηγόρο, μπορεί να γίνει επίδοση ή κοινοποίηση από δικηγόρο σε δικηγόρο (άρθρο 195 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Το αυτό ισχύει και επί των αυτεπαγγέλτως επιδιδόμενων ή κοινοποιούμενων δικογράφων, εκτός εάν στον αντίδικο πρέπει να κοινοποιηθεί συγχρόνως και διαταγή του δικαστηρίου. Στα δικόγραφα πρέπει να δηλώνεται ότι η κοινοποίηση διενεργείται από δικηγόρο σε δικηγόρο. Η εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση αποδεικνύεται ωσαύτως από την χρονολογημένη και υπογεγραμμένη απόδειξη παραλαβής.

6 Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλή εφαρμογή που βασίζεται στο Διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) επιτρέπεται σε αστικές υποθέσεις; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασίας προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Στην πολιτική δίκη επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών εγγράφων. Για να διαβιβαστεί το έγγραφο πρέπει να φέρει αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή και να προστατεύεται από το ενδεχόμενο διαρροής του σε μη εξουσιοδοτημένους τρίτους. Οι δικηγόροι, οι συμβολαιογράφοι, οι δικαστικοί επιμελητές, οι φοροτεχνικοί σύμβουλοι, καθώς και όλες οι αρχές, τα νομικά πρόσωπα και οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου είναι υποχρεωμένοι να δέχονται ηλεκτρονικές επιδόσεις ή κοινοποιήσεις. Ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση προς τα υπόλοιπα πρόσωπα που μετέχουν στη διαδικασία μπορεί να γίνει μόνον κατόπιν ρητής συναίνεσής τους στη διαβίβαση ηλεκτρονικών εγγράφων. Η διαβίβαση μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω υπηρεσιών της πλατφόρμας επικοινωνιών De-Mail κατά την έννοια του άρθρου 1 του νόμου για την πλατφόρμα De-Mail (De-Mail-Gesetz).

Η επίδοση σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, φοροτεχνικούς συμβούλους, καθώς και σε αρχές, νομικά πρόσωπα και οργανισμούς δημοσίου δικαίου μπορεί να γίνεται και με φαξ.

Για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης αρκεί η χρονολογημένη απόδειξη παραλαβής που φέρει την υπογραφή του παραλήπτη της επίδοσης ή κοινοποίησης. Η απόδειξη παραλαβής μπορεί να επιστραφεί στο δικαστήριο σε έγχαρτη μορφή, με φαξ ή ως ηλεκτρονικό έγγραφο.

Δεν επιτρέπεται η επίδοση ή κοινοποίηση με SMS.

7 «Μη αυτοπρόσωπη» επίδοση

Εάν δεν είναι δυνατή η απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση στον αποδέκτη, μπορεί να διενεργηθεί η λεγόμενη έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση.

7.1 Η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους επιτρέπει άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με θυροκόλληση);

Έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση σε «υποκατάστατο παραλήπτη»

Μία δυνατότητα είναι η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στην κατοικία, σε κατάσταση ή σε ίδρυμα (άρθρο 178 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στην περίπτωση αυτή, διενεργείται έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση εάν το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση δεν βρεθεί στην κατοικία, το κατάστημα ή το ίδρυμα στο οποίο κατοικεί.

Η έμμεση επίδοση γίνεται με παράδοση του εγγράφου ως εξής:

Στην κατοικία του αποδέκτη, σε ενήλικο μέλος της οικογένειας, σε πρόσωπο που εργάζεται στην οικογένεια ή σε ενήλικο μόνιμο συγκάτοικο.

Στο κατάστημα του αποδέκτη, σε πρόσωπο που εργάζεται σε αυτό.

Σε ίδρυμα, είτε στον διευθυντή αυτού είτε σε εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο.

Ωστόσο δεν επιτρέπεται η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στα ανωτέρω πρόσωπα αν αυτά συμμετέχουν στην ένδικη διαφορά ως αντίδικοι του προσώπου προς το οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση.

Έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο

Εάν δεν καταστεί δυνατή η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στην κατοικία ή το κατάστημα, επιτρέπεται η διενέργειά της με τοποθέτηση του εγγράφου στο γραμματοκιβώτιο (άρθρο 180 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στην περίπτωση αυτή, το έγγραφο τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο της κατοικίας ή του καταστήματος.

Έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με κατάθεση

Εάν δεν καταστεί δυνατή η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στον χώρο όπου κατοικεί ο αποδέκτης ή με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο, το έγγραφο μπορεί να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί με κατάθεση (άρθρο 181 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Η κατάθεση μπορεί να γίνει είτε στη γραμματεία του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίησης είτε, στην περίπτωση επίδοσης μέσω ταχυδρομείου, σε σημείο εντός του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης ή του τόπου της έδρας του ειρηνοδικείου που επιλέγεται από το ταχυδρομείο.

Ο αποδέκτης ενημερώνεται για την κατάθεση με έγγραφη ειδοποίηση η οποία κοινοποιείται με κοινή επιστολή. Αν αυτό δεν είναι δυνατό, η ειδοποίηση θυροκολλείται στην πόρτα της κατοικίας, του καταστήματος ή του ιδρύματος.

Το κατατεθέν έγγραφο διατίθεται προς παράδοση για τρεις μήνες και στη συνέχεια, εφόσον δεν παραληφθεί, επιστρέφεται στον αποστολέα.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι τα έγγραφα έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης στην κατοικία, το κατάστημα ή το ίδρυμα (άρθρο 178 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε με την παράδοση του εγγράφου στον «υποκατάστατο παραλήπτη».

Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο (άρθρο 180 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε με την παράδοση της έγγραφης ειδοποίησης.

Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης με κατάθεση (άρθρο 181 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε με την παράδοση της έγγραφης ειδοποίησης.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατάθεση των εγγράφων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Σε περίπτωση κατάθεσης, συντάσσεται σχετική ειδοποίηση επί τυποποιημένου εντύπου, η οποία παραδίδεται στη διεύθυνση του προσώπου στο οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση με κοινή επιστολή ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, με θυροκόλληση στην πόρτα της κατοικίας, του καταστήματος ή του ιδρύματος.

7.4 Εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των εγγράφων, ποιες είναι οι συνέπειες; Τα έγγραφα λογίζονται ως επιδοθέντα ή κοινοποιηθέντα, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Εάν ο αποδέκτης βρεθεί αλλά αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο, εφαρμόζεται κατά περίπτωση η εξής διαδικασία:

Αν η άρνηση παραλαβής είναι δικαιολογημένη, απαιτείται νέα επίδοση ή κοινοποίηση. Δικαιολογημένη άρνηση υπάρχει για παράδειγμα αν η διεύθυνση είναι λανθασμένη ή αν τα στοιχεία ταυτότητας του αποδέκτη δεν είναι ακριβή.

Αν η άρνηση παραλαβής δεν είναι δικαιολογημένη, το έγγραφο καταλείπεται στην κατοικία ή το κατάστημα. Αν ο αποδέκτης δεν διαθέτει κατοικία ή κατάστημα, το έγγραφο επιστρέφεται στον αποστολέα. Το έγγραφο τεκμαίρεται ότι επιδόθηκε κατά τον χρόνο της αδικαιολόγητης άρνησης παραλαβής (άρθρο 179 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει έγγραφο που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση), η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει το έγγραφο μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει το έγγραφο και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σύμφωνα με το άρθρο RL 141.3 των συμπληρωματικών διατάξεων περί επιστολών της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, η υπογραφή επί της απόδειξης παραλαβής μπορεί να τεθεί και από άλλο πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα να παραλάβει την αποστολή με βάση την εθνική νομοθεσία. [Η Deutsche Post AG, υπό την ιδιότητά της ως καθορισμένος ταχυδρομικός φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας («designated operator») για την παροχή διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών, αναφέρεται εν προκειμένω σε «υποκατάστατο παραλήπτη» με βάση τον ορισμό που παρέχεται στους γενικούς όρους συναλλαγών για τις επιστολές]. «Υποκατάστατο παραλήπτες» μπορούν να είναι τα πρόσωπα που απαριθμούνται στο άρθρο 178 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αναφέρονται ανωτέρω στο σημείο 7.1.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 1393/2007 για την επίδοση ή κοινοποίηση, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Σύμφωνα με το άρθρο RL 151 των συμπληρωματικών διατάξεων περί επιστολών της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, η επιστολή διατίθεται προς παραλαβή εφόσον η προσπάθεια παράδοσής της απέβη άκαρπη. Στην Deutsche Post AG, η συστημένη επιστολή παραδίδεται μόνο στον παραλήπτη προσωπικά ή σε εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο.

8.3 Το ταχυδρομικό κατάστημα προβλέπει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστρέψει τα έγγραφα στον αποστολέα ως ανεπίδοτα; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Σύμφωνα με το άρθρο 151.5.3 της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, το χρονικό διάστημα της φύλαξης στο ταχυδρομείο καθορίζεται από τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις. Ωστόσο, το διάστημα αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Η Deutsche Post AG φυλάσσει τις επιστολές για τις οποίες υπάρχει ειδοποίηση για μία εβδομάδα. Ο ταχυδρομικός υπάλληλος αφήνει στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη μία ειδοποίηση στην οποία αναφέρεται το κατάστημα στο οποίο φυλάσσεται η επιστολή και ο χρόνος εντός του οποίου μπορεί να παραληφθεί.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου;

Ναι. Προς απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης συντάσσεται βεβαίωση με χρήση ειδικού εντύπου, η οποία επιστρέφεται αμελλητί στη γραμματεία του δικαστηρίου (άρθρο 182 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Το έγγραφο αυτό περιέχει κάθε στοιχείο που είναι απαραίτητο για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης, και ιδίως:

τα στοιχεία του προσώπου προς το οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση,

τα στοιχεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το έγγραφο,

τον τόπο, την ημερομηνία και, εφόσον έχει διαταχθεί από το δικαστήριο, την ώρα της επίδοσης ή κοινοποίησης,

το επίθετο, το όνομα και την υπογραφή του διενεργήσαντος την επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα στοιχεία της επιχείρησης ή της αρχής στην οποία ανατέθηκε το εν λόγω καθήκον.

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση έγινε με πρωτοβουλία των διαδίκων, η βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης αποστέλλεται στον διάδικο ο οποίος παρήγγειλε την επίδοση (άρθρο 193 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης ισχύουν ειδικότερα τα εξής: Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να αναφέρεται στο έγγραφο και ο λόγος για τον οποίο λαμβάνει χώρα έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση. Αν η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση διενεργείται με κατάθεση, στο έγγραφο αναφέρεται και ο τρόπος παράδοσης της έγγραφης ειδοποίησης σχετικά με την κατάθεση. Αν υπάρξει αδικαιολογητή άρνηση παραλαβής του εγγράφου, η βεβαίωση αναφέρει και το όνομα του προσώπου που αρνήθηκε την παραλαβή, καθώς και ότι ο φάκελος παρέμεινε στον τόπο της επίδοσης ή κοινοποίησης ή ότι επιστράφηκε στον αποστολέα.

Στις ακόλουθες περιπτώσεις, ο νόμος δεν απαιτεί τη σύνταξη βεβαίωσης για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης:

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με παράδοση στο κατάστημα του δικαστηρίου, στο πλαίσιο της οποίας σημειώνεται ο τόπος και ο χρόνος της επίδοσης ή κοινοποίησης τόσο στη δικογραφία όσο και στο εκάστοτε έγγραφο, η εν λόγω σημείωση χρησιμεύει ως απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης (άρθρο 173 δεύτερη περίοδος του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης σε δικηγόρο, αρκεί ως απόδειξη η βεβαίωση παραλαβής του δικηγόρου (άρθρο 174 παράγραφοι 1 και 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής, αρκεί ως απόδειξη η απόδειξη παραλαβής (άρθρο 175 δεύτερη περίοδος του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης στην αλλοδαπή με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής (άρθρο 183 παράγραφος 1 σημείο 1 και άρθρο 183 παράγραφος 2 πρώτη περίοδος του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση διενεργήθηκε στην αλλοδαπή με τη συνδρομή των αρχών του οικείου κράτους ή με τη βοήθεια της προξενικής αντιπροσωπείας της Γερμανίας ή του γερμανικού Υπουργείου Εξωτερικών, η επίδοση ή κοινοποίηση αποδεικνύεται από τη βεβαίωση της υπηρεσίας που παρείχε τη συνδρομή (άρθρο 183 παράγραφος 1 σημεία 2 και 3 και άρθρο 183 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει το έγγραφο ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση των προβλεπόμενων διατάξεων (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η επίδοση ή κοινοποίηση που δεν διενεργήθηκε νομότυπα είναι καταρχήν άκυρη εφόσον δεν τηρήθηκαν ουσιώδεις διατάξεις.

Ο νόμος επιτρέπει εξαιρέσεις από την εν λόγω βασική αρχή, εφόσον πληροῦται ο σκοπός της επίδοσης, που έγκειται στην απόδειξη του αν και πότε έλαβε ο παραλήπτης το προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφο.

Αν δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι το έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε νομίμως ή αν το έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε κατά παράβαση υποχρεωτικών διατάξεων σχετικά με τις επιδόσεις ή τις κοινοποιήσεις, τεκμαίρεται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε κατά τον χρόνο στον οποίο το έγγραφο περιήλθε πραγματικά στο πρόσωπο στο οποίο απευθυνόταν ή μπορούσε να απευθυνθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου (άρθρο 189 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στην περίπτωση αυτή, θεραπεύεται το ελάττωμα περί την επίδοση. Η θεραπεία της παράβασης των διατάξεων σχετικά με τις επιδόσεις ή τις κοινοποιήσεις δεν αποκλείει στην κρίση του δικαστηρίου. Εφόσον συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η θεραπεία επέρχεται ακόμη και στην περίπτωση που η επίδοση ή κοινοποίηση αποτελεί την αφετηρία αποκλειστικής προθεσμίας, ήτοι προθεσμίας η οποία δεν μπορεί να παραταθεί.

Αν ο αποδέκτης δεν λάβει το προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφο, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ δύο περιπτώσεων:

Σε περίπτωση που η επίδοση ή κοινοποίηση έγινε κατά παράβαση ουσιωδών διατάξεων, δεν υφίσταται δυνατότητα θεραπείας. Κατά συνέπεια, η επίδοση ή κοινοποίηση είναι άκυρη και πρέπει να επαναληφθεί.

Σε περίπτωση που η επίδοση ή κοινοποίηση έγινε νομίμως, η γνωστοποίηση τεκμαίρεται. Τούτο προκύπτει από τις διατάξεις για την έμμεση επίδοση. Η ανυπαίτια άγνοια της επίδοσης ή κοινοποίησης δικαιολογεί εντούτοις την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 230 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

11 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση ενός εγγράφου και, αν ναι, πόσο;

Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ της αυτεπάγγελτης επίδοσης ή κοινοποίησης και της επίδοσης ή κοινοποίησης με πρωτοβουλία των διαδίκων.

Σε ορισμένες διαδικασίες, στις οποίες τα τέλη υπολογίζονται ανάλογα με την αξία της διαφοράς, τα δικαστικά έξοδα καλύπτουν τις πρώτες δέκα επιδόσεις ή κοινοποιήσεις. Για κάθε περαιτέρω επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και για επιδόσεις ή κοινοποιήσεις σε άλλες διαδικασίες, εισπράττονται τέλη 3,50 EUR ως εφάπαξ έξοδα για την επίδοση ή κοινοποίηση που διενεργείται με έγγραφο επίδοσης, με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής ή από δικαστικό υπάλληλο. Η επίδοση ή κοινοποίηση με πρωτοβουλία των διαδίκων διενεργείται από δικαστικό επιμελητή. Για τη διενέργεια επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου, ο δικαστικός επιμελητής εισπράττει τέλη 3,00 EUR. Σε αυτά προστίθενται τα έξοδα για τις απαραίτητες φωτοτυπίες και τα ταχυδρομικά τέλη. Αν το έγγραφο που παραδόθηκε προς επίδοση ή κοινοποίηση στον δικαστικό επιμελητή χρήζει επικύρωσης, οφείλονται επιπλέον τέλη επικύρωσης. Αυτά ανέρχονται σε 0,50 EUR ανά σελίδα για τις πρώτες πενήντα σελίδες και σε 0,15 EUR για κάθε επιπλέον σελίδα.

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει ιδιοχειρώς από τον δικαστικό επιμελητή, τα τέλη ανέρχονται σε 10,00 EUR. Στην περίπτωση αυτή ο δικαστικός επιμελητής δικαιούται να εισπράξει και αποζημίωση μετάβασης, το ύψος της οποίας κυμαίνεται μεταξύ 3,25 EUR και 16,25 EUR ανάλογα με τη διανυθείσα απόσταση.

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/11/2016

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.